

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002		Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces			
Opgavetype: Alm. opgave			
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5			
Eksamensdato: 10.08.2021		Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:			
Tilladte hjælpemidler: Alle – herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang			
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten			

Karakteropslag dato:

Senest 10.09.2021

Adgang til den fagansvarlige eksamensvagt den første time

Den fagansvarlige eksamensvagt vil stå til rådighed den første time pr. e-mail. Efter denne time sender den fagansvarlige eksamensvagt et samlet svar på alle relevante henvendelser ud til de studerende via Blackboard.

Fagansvarlig eksamensvagt: Line Herman Langkjær, e-mail: linehl@law.au.dk.

Tekniske problemer

Kontakt BSS IT på telefon 8715 0933 eller via mail: bss.it@au.dk.

Alle karakterer vil være indtastet fredag, den 10.09.2021 inden kl. 18, hvorfra klagefristen starter.

Opgave 1

Anders Andersen var uddannet advokat, men han var for nogle år siden flyttet til Canada og havde deponeret sin bestalling. Han levede nu af diverse forretninger, herunder salg af en særlig canadisk honning blandet med urter. Han kaldte produktet HoneyHerb og hævdede, at det havde en række sundhedsmæssige positive egenskaber. Betsy Brask læste jura på Københavns Universitet og boede i Roskilde. Ved siden af studiet solgte hun helseprodukter både via en butik og på nettet. Ved et middagsselskab mødtes Anders og Betsy, og de blev enige om, at Betsy skulle have eneforhandlingen af HoneyHerb i Danmark.

Efter lidt efterfølgende e-mail korrespondance blev de enige om, at den første ordre skulle være på 1.000 glas til en samlet pris af 55.000 kroner. Anders havde også andre varer, der skulle sendes til Europa med skib. Derfor aftalte de, at Betsy skulle afhente glassene på havnen i Hamborg, hvor hun skulle betale ved udleveringen.

Betsy kom til at tænke på, at deres aftale var noget løs. Hun skrev derfor til Anders, at de burde få lavet en skriftlig aftale. Da hun havde Civilproces som kursusfag, vedhæftede hun et forslag til en værnetingsklausul med følgende ordlyd:

”Enhver tvist i forbindelse med vores samarbejde om HoneyHerb eller andre produkter skal ved uenighed afgøres af Sø- og Handelsretten i København.”

Anders svarede i en e-mail, at han var enig i, at de burde lave en formaliseret aftale. Han ville snarest sende udkast til en aftale med udgangspunkt i det canadiske handelskammers standardaftale, som han vedhæftede. Om Betsys forslag anførte han:

”Dit forslag lyder umiddelbart fornuftigt, så det vil jeg tage med i udkastet.”

Betsy afhentede og betalte som aftalt varerne i Hamborg. Hjemme igen stillede hun nogle glas op i sin butik og gjorde klar til et reklamefremstød. En uge senere opdagede hun, at honningen havde ændret farve og konsistens, så det nu lignede en tynd grøn væske. Hun skrev straks til Anders, der svarede, at han ikke havde tid til at tage sig af det nu.

Anders oplyste, at han havde travlt med en sag mod et konkursbo i København. Han havde solgt et stort parti cykler på kredit til skyldneren forud for konkursen, og nu hævdede kurator, at det ejendomsforbehold, som Anders havde taget, ikke var gyldigt efter dansk ret. Kurator nægtede derfor at udlevere cyklerne. Der ville ikke blive dividende til de simple kreditorer i boet uanset ejendomsretten til cyklerne. Det var derfor en alt eller intet sag for Anders.

Betsy kunne dog ikke vente, og derfor bad hun advokat Carla Cry om at stævne Anders. Carla stævnedes herefter Anders ved Sø- og Handelsretten. Hun gjorde blandt andet gældende, at værnetingsaftalen medførte, at Sø- og Handelsretten var kompetent, og hvis dette ikke var tilfældet, havde Anders værneting i Danmark på baggrund af tvisten med konkursboet, og Sø- og Handelsretten var derfor under alle omstændigheder kompetent.

Endvidere anmodede hun om hurtig udmelding af syn og skøn, idet honningen undergik forandringer. Hun vedlagde et skønstema og spørgsmål og foreslog Dan Drone fra Danmarks Biavlerforening som skønsmand.

Anders påstod i sit svarskrift sagen afvist. Han gjorde blandt andet gældende, at værnetingsaftalen ikke var vedtaget, og at vedtagelsen i øvrigt skulle bedømmes efter de strengere krav i Domsforordningen, idet der var opfyldelsesværneting i Hamborg. Han påstod endvidere, at han ikke i øvrigt havde værneting i Danmark og anførte særligt, at kurator jo ikke ville anerkende hans ejendomsret til cyklerne.

For så vidt angik anmodningen om syn og skøn havde han ingen indsigelser.

Sø- og Handelsretten afsagde kendelse om, at den var kompetent og udmeldte på baggrund af parternes enighed herom Dan Drone som skønsmand og understregede i udmeldelsen, at skønsforretningen skulle foretages hurtigst muligt. Skønsrapporten skulle være færdig inden 1 måned.

Dan Drone indkaldte straks efter udmeldelsen parterne til skønsforretning. Han angav tre mulige mødedatoer inden for de næste 2 uger. Anders meddelte, at det desværre ikke var muligt for ham at nå til Danmark, da der var strejke blandt flyvelederne i Canada. Han bad derfor om, at skønsforretningen blev udsat, eller at han kunne medvirke online. Skønsmanden afviste begge dele, hvorefter han afholdt skønsforretningen kun med deltagelse af Carla og Betsy. Det var hans umiddelbare opfattelse, at den ændrede konsistens kunne skyldes opbevaringen. Derfor bad han Betsy forklare nærmere om, hvordan hun siden afhentningen i Hamborg havde opbevaret honningen, ligesom han besigtigede både forretningslokalet og hendes lager. Betsy forklarede om temperaturerne i begge lokaler, og hvordan hun forsøgte at holde samme temperatur. Desuden forklarede hun, at honningen ved afhentningen i Hamborg havde stået på et uopvarmet lager.

Herefter tog Dan Drone et af glassene med til nærmere analyse. Tre dage senere sendte han sin skønsrapport til retten. Heri anførte han, at den ændrede konsistens formentlig skyldtes store temperatursvingninger under opbevaringen i Hamborg.

Anders følte sig dårligt behandlet af skønsmanden og overvejede derfor, hvad han kunne gøre. Han overvejede at bede om et nyt syn og skøn eller måske bede retten om at afsætte Dan Drone som skønsmand.

Spørgsmål

- 1. Hvordan og på hvilket grundlag skal værnetingsaftalen bedømmes?**
- 2. Er Sø-og Handelsretten – hvis der bortses fra værnetingsaftalen – kompetent?**
- 3. Bør Anders få medhold i en påstand om nyt syn og skøn ved en anden skønsmand?**
- 4. Bør Anders få medhold i en påstand om afsættelse af Dan Drone?**

Opgave 2

Kønne Unger A/S, der drev en større børnetøjskæde med forretninger i hele Danmark, og som havde sit hovedkontor i Aarhus, solgte i foråret 2020 samtlige sine aktiver og aktiviteter til konkurrenten Livlige Labaner A/S, der drev sine virksomheder fra sit kontor i København. I forbindelse med overdragelsen aftalte Kønne Unger og Livlige Labaner, at det eksisterende kundekartotek skulle overgå til Livlige Labaner, ligesom Livlige Labaner ville få adgang til de oplysninger om kunderne, herunder telefonnummer, beskeder mv., som Kønne Unger havde fået gennem transaktioner i onlinebetalingssystemet Mobilbetaling. Det drejede sig i alt om oplysninger om ca. 15.000 kunder.

Mona Madsen, der havde været en hyppig kunde hos Kønne Unger A/S, var en af de kunder, hvis oplysninger blev overdraget til Livlige Labaner A/S. Mona mente ikke, at videregivelsen var i overensstemmelse med databeskyttelsesloven, og hun kontaktede derfor advokat Niels Nielsen med henblik på at gøre et krav om godtgørelse gældende. Mandag den 8. juni 2020 uploadede Niels Nielsen stævning på sagsportalen til Retten i Aarhus. Af stævningen fremgik, at Mona Madsen påstod, at Kønne Unger A/S og Livlige Labaner A/S til sammen skulle betale 25.000 kroner i tortgodtgørelse, jf. erstatningsansvarslovens § 26, da hun anså sig som personligt krænket som følge af overtrædelsen af databeskyttelsesloven.

I stævningen anmodede Niels Nielsen samtidig om, at sagen blev behandlet af landsretten i 1. instans, da sagen vedrørte EU-regulering, da databeskyttelsesloven gennemførte og supplerede databeskyttelsesforordningen. Hvis dette ikke var muligt, anmodede Niels Nielsen om, at sagen ikke blev behandlet efter reglerne om småsagsprocessen i retsplejelovens kapitel 39. I svarskrift af mandag den 22. juni 2020 påstod Kønne Unger A/S og Livlige Labaner A/S begge frifindelse. De gjorde i svarskriftet gældende, at de var enige i, at videregivelsen ikke overholdt reglerne i databeskyttelsesloven, men at Mona Madsen efter en konkret vurdering ikke kunne antages at opfylde betingelserne for at skulle tilkendes tortgodtgørelse. Samtidig bemærkede de, at de var enige i, at sagen skulle behandles af landsretten, idet afgørelsen potentielt havde betydning for samtlige 15.000 kunders retsstilling. De var ligeledes enige i, at sagen under ingen omstændigheder skulle behandles efter småsagsprocessen. Den 30. juni 2020 traf byretten kendelse om, at sagen ikke skulle behandles af landsretten, og at sagen ikke blev behandlet efter småsagsprocessen.

Mona Madsen havde i forbindelse med sagen slået et opslag op på Livlige Labaners facebookside. Her skrev hun, at Livlige Labaner havde anerkendt, at selskabet ikke havde overholdt databeskyttelsesloven, og hun opfordrede nu alle de andre kunder til at anlægge sag mod Livlige Labaner A/S og Kønne Unger A/S. Hun oplyste herudover, at hun var repræsenteret af Niels Nielsen. Da Olga Olsen, en anden kunde hos Kønne Unger A/S, så opslaget, henvendte hun sig straks til advokat Niels Nielsen, der herefter udarbejdede endnu en stævning mod Livlige Labaner og Kønne Unger. Stævningen var stort set en kopi af den stævning, som Niels Nielsen havde uploadet på vegne af Mona Madsen, idet Olga dog krævede 51.000 kroner i godtgørelse. Niels Nielsen anmodede herudover om, at sagen blev kumuleret med den igangværende sag mellem Mona, Livlige Labaner og Kønne Unger. Både Livlige Labaner og Kønne Unger uploadede hurtigt et svarskrift, hvor de kort bemærkede, at de ikke ønskede sagerne kumuleret, men de ønskede derimod sagen mellem dem og Olga Olsen udsat, da de af procesøkonomiske grunde anså det for påkrævet med henblik på at afvente dommen mod Mona Madsen. Byretten afsagde kendelse den 9. juli 2020, hvorefter byretten afviste at udsætte sagen og samtidig tillod kumulationen.

Der blev afholdt forberedende retsmøde i sagerne fredag den 7. august 2020. Her oplyste Niels

Nielsen på vegne af Mona Madsen og Olga Olsen, at de ønskede at indkalde den tyske professor, professor Prihm, til at afgive forklaring i retten. Professor Prihm var den førende ekspert i databeskyttelsesforordningen, og Niels Nielsen var ikke helt sikker på, at byrettens dommer var helt ajour med den europæiske praksis og ville derfor gerne sikre, at sagen blev oplyst meget grundigt. Såvel Livlige Labaner og Kønne Unger protesterede, idet de ikke anså en sådan forklaring for nødvendig, og derudover ville det medføre en meget betydelig omkostning for den tabende part. Byretten afsagde kendelse fredag den 21. august 2020, hvorefter retten afviste at lade Professor Prihm indkalde som vidne.

Mona Madsen og Olga Olsen var fortørnede over rettens afgørelse, og sammen med advokat Niels Nielsen overvejede de, om de kunne gribe sagen lidt anderledes an. De anså rettens nægtelse af at lade dem føre professoren som vidne for at være i strid med EMRK art. 6, og derfor blev de enige om at indbringe en klage til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i stedet for at appellere afgørelsen til landsretten.

Spørgsmål:

- 1. Var byrettens kendelse af 30. juni 2020 korrekt?**
- 2. Var byrettens kendelse af 9. juli 2020 korrekt?**
- 3. Var byrettens kendelse af 21. august 2020 korrekt?**
- 4. Kan Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol behandle klagen?**